

Использование методов моделирования позволяет на государственном уровне четко определить стратегические ориентиры инновационного развития и выстроить оптимальную последовательность действий для достижения поставленных целей, что в свою очередь позволяет обеспечить эффективность инновационной политики государства.

При построении инновационной политики государства необходимо выполнить следующие условия:

– инновационная политика должна стать стратегической целью экономического развития страны;

– прибыльность внедрения инновационных технологий возможна только при использовании научных подходов в данном процессе;

– анализ и моделирование ИД является объективной необходимостью для эффективного управления и устойчивого развития в долгосрочном периоде.

Выполнение перечисленных условий позволит сформировать эффективную инновационную политику государства, что особенно важно для постсоветских стран.

В перспективе дальнейшие исследования будут направлены на обоснование выбора оптимальной модели развития ИД Украины и Молдовы с учетом внутренних особенностей каждой из стран.

Список использованных источников

1. Ayres R. U. *Technological Forecasting and Long-range Planning* / R. U. Ayres. – N.Y. : McGraw-Hill Book Co, 1969.
2. Naval E. *Indicatori de creștere inovativă și estimarea lor* / E. Naval, A. Iurcan // *Intellectus*. – 2012. – № 3. – P. 73–79.

A. Turcan, d-r наук (PhD)

Інститут економіки, фінансів і статистики Академії наук Молдови, Кишинів,
О. Красовська, канд. екон. наук, ст. науч. співр.
ЦДПН імені Г.М. Доброва НАН України, Київ

МОДЕЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ОСНОВА ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

У статті розглянуто умови та можливості моделювання інноваційної діяльності з точки зору формування ефективною інноваційної політики держави.

Ключові слова: інноваційна діяльність, моделювання, інноваційна політика, прогностичні моделі, критерії оцінки.

A. Turcan, PhD

Institute of Economics, Finances and Statistics of Academy of Sciences of Moldova, Chișinău,
O. Krasovska, PhD, Senior Research Fellow
National Academy of Sciences of Ukraine, G.M. Dobrov Center for Scientific and Technological Potential and Science History Studies, Kyiv

MODELING OF INNOVATIONS AS A BASIS FOR EFFICIENT INNOVATION POLICY

Conditions and possibilities of innovations modelling in terms of development of an effective state innovation policy are presented in the paper.

Keywords: innovations, modelling, innovation policy, prognosis models, the evaluation criteria.

УДК: 332.242

Д. Чеберкус, канд. екон. наук

Держане агентство з питань науки, інновацій та інформатизації, Київ

ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПОДАТКОВИЙ КРЕДИТ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

У статті визначено необхідність застосування дослідницького податкового кредиту як інструменту державного регулювання інноваційного підприємництва в Україні.

Ключові слова: дослідницький податковий кредит, інновація, інноваційне підприємництво.

Визначальною ознакою розвинених країн є ринкова основа функціонування науково-технічної та інноваційної сфер економіки, де попит на інноваційну продукцію відрізняється високим рівнем купівельної спроможності, а її пропозиція формується переважно суб'єктами інноваційного підприємництва. Поступовий розвиток інноваційного підприємництва та, відповідно, посилення його впливу на масштаби та структуру попиту і пропозиції інноваційної продукції обумовили набуття ним здатності впливати на макроекономічні процеси, виступати одним із факторів

3. Perchinschi N. *Imitation Model of the Innovation Development of a Country in Conditions of Internationalizations* / N. Perchinschi, A. Gribincea, A. Iscenco // *Revista Economică*. – 2008. – Vol. 42–43. – P. 33–41.

4. Васильев Ю. С. *Стратегия инноваций* : [монография] / Ю. С. Васильев, В. Г. Кинелев, В. Г. Колосов. – СПб. : СПбГТУ. – 1997. – 128 с.

5. Гольдштейн Г. Я. *Проблематика использования математических моделей в управлении экономико-производственными системами* / Гольдштейн Г. Я. // *Сб. трудов "Системный анализ в экономике"*. – Таганрог : Изд-во ТРТУ. – 2000.

6. Гринева Н. В. *Моделирование финансирования инновационной деятельности*. – М. : Финансовая академия, 2001. – С. 150–154.

7. Клейнер Г. Б. *Моделирование механизмов принятия решений на предприятии* / Г. Б. Клейнер // *Экономика и математические методы*. – 2002. – Т. 38. – № 3.

8. Лератум Институт [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://cleandex.ru/files/publications/2300/2349/world-map.jpg>.

9. Любич А. А. *Формирование критериев и модели оценки инновационности социально-экономического развития* / А. А. Любич, Ю. М. Харашивили, В. А. Денисюк // *Инновации*. – 2009. – № 9 (131). – С. 106–111.

10. Максимов В. И. *Структурно-целевой анализ развития социально-экономических ситуаций* / В. И. Максимов // *Проблемы управления*. – 2005. – № 3. – С. 30–38.

11. Погодина Т. В. *Экономический анализ и оценка инновационной активности и конкурентоспособности регионов Приволжского федерального округа* / Т. В. Погодина // *Экономический анализ: теория и практика*. – 2004. – № 5. – С. 16–22.

12. Тычинский А. В. *Проблематика применения моделирования в СЭС* / А. В. Тычинский // *Материалы VI Всероссийской научной конференции студентов и аспирантов*. – ТРТУ : КРЭС. – 2002.

13. Чистоклетов Н. Ю. *Моделирование инновационной деятельности вуза на основе когнитивной методологии* [Электронный ресурс] / Н. Ю. Чистоклетов // *Режим доступа: http://elib.altstu.ru/elib/disser/conferenc/2010/01/pdf/135chistokletov.pdf*.

Надійшла до редколегії 02.11.12

економічного зростання. Зазначене актуалізує необхідність вивчення розвитку інноваційного підприємництва як об'єкту державного регулювання.

У науковій літературі, перш за все, потрібно відзначити внесок у розробку проблем інноваційного розвитку та ролі в ньому "підприємництва" Й. Шумпетера, який відзначав, що завдання підприємців полягає у створенні нових комбінацій існуючих факторів виробництва з метою реформування й еволюціонування способу виробництва шляхом створення та впровадження винаходів

[4, с. 123] За Й. Шумпетером, підприємницька активність проявляється не стільки у виборі кращої з альтернатив, скільки у створенні нових ринкових можливостей. Й. Шумпетер сформулював цілісну теорію, центральним місцем якої було введення економічної категорії "інновація" як необхідної виробничої функції, зумовленої змінами організації, технології, матеріально-технічного забезпечення виробництва, відкриття нових джерел сировини, завоювання нового ринку [4, с. 145]. Ідеї Й. Шумпетера розвинув американський економіст П. Друкер, який відзначав, що підприємця відрізняє інноваційний тип мислення, а інноваційність – особливий інструмент підприємця [1, с. 144]. Отже, протягом ХХ ст. у наукових дослідженнях феномену підприємництва визначається його інноваційність як іманентна риса.

Нині в Україні, економіка якої визнана ринковою, але якій досі притаманні окремі ознаки трансформаційної економіки, існує розуміння необхідності активізації інноваційних процесів в усіх сферах національного господарства. Разом із тим, пошук механізмів забезпечення інноваційного розвитку національної економіки та виведення України до кола країн з конкурентоспроможного на світовому рівні економікою досі залишається актуальним питанням для науковців, політиків, практиків.

Метою даної статті є необхідність застосування дослідницького податкового кредиту як інструменту державного регулювання інноваційного підприємництва в Україні.

Автор вважає, що в економіках, яким притаманні риси трансформаційних, більш значимим обґрунтуванням державного втручання у цю сферу є необхідність формування ринкових механізмів саме розвитку інноваційного підприємництва для забезпечення виконання ним притаманних йому функцій.

В Україні одним з ефективних шляхів сприяння вищену цьому завданню є запровадження дослідницького податкового кредиту у вигляді зменшення суми нарахованого податку на прибуток в обсязі, що дорів-

нює встановленому відсотку від обсягу кваліфікованих витрат суб'єкта господарювання на наукові дослідження та науково-технічні (експериментальні) розробки в поточному році й не перевищує встановленого відсотка річного оподаткованого прибутку.

За своєю сутністю зазначений податковий кредит є видозміненою державною субсидією, обсяг якої залежить від обсягів витрат підприємства на наукові дослідження та розробки (ДіР). Його запровадження доцільне на основі обсягового, а не прирідного механізму, оскільки такий механізм дозволяє забезпечити більш швидке зростання загального рівня приватних інвестицій на наукові дослідження та експериментальні розробки, адже Україна має дуже низькі значення показників наукоємності ВВП для забезпечення реалізації інноваційної моделі розвитку економіки і потребує найактивнішого їх підвищення [5]. Крім того, за досвідом країн, що застосовують податкове стимулювання витрат на ДіР, обсяговий механізм вимагатиме менших витрат на адміністрування такого податкового стимулу, що на даний момент є також актуальним завданням для України, податкова система якої Світовим економічним форумом оцінюється як одна з найнесприятливіших для підприємництва.

Запровадження податкових пільг поряд із теоретично очікуваним економічним ефектом одночасно означає зменшення надходжень до державного бюджету, а тому будь-які пропозиції щодо запровадження таких пільг мають супроводжуватись відповідними розрахунками щодо прогнозних обсягів таких недонадходжень.

Загальний обсяг недонадходжень державного бюджету від надання дослідницького податкового кредиту дорівнюватиме сумі наданих дослідницьких податкових кредитів суб'єктам господарювання, які скористались цією пільгою у відповідному періоді. Тому для розрахунку таких втрат державного бюджету пропонуємо використувати наступну формулу:

$$\text{Втрати бюджету} = \sum_i^n \text{ДПК}_i = \sum_i^n (T_n * V_{kv}_i) \quad (1), \text{ за умови, що}$$

$$\text{ДПК}_i = \begin{cases} 0 & , \text{ якщо } P_i < 0 \\ K * P_i & , \text{ якщо } T_n * V_{kv}_i > K * P_i \\ T_n * V_{kv}_i & , \text{ якщо } T_n * V_{kv}_i \leq K * P_i \end{cases} \quad (2)$$

де ДПК_i – обсяг наданого дослідницького податкового кредиту; T_n – ставка дослідницького податкового кредиту (% від обсягу кваліфікованих витрат на ДіР, на який дозволяється зменшувати оподатковуваний прибуток); V_{kv}_i – обсяг здійснених протягом звітного періоду кваліфікованих витрат на ДіР; n – кількість суб'єктів господарювання, що здійснювали витрати на ДіР; K – гранична норма зменшення нарахованого податку на прибуток (максимальний розмір у відсотках, на який дозволяється зменшувати податкове зобов'язання щодо сплати податку на прибуток); P_i – обсяг нарахованого податкового зобов'язання у сплаті податку на прибуток.

Передбачене у формулі (2) обмеження обумовлюється тим, що, оскільки для інноваційно активних підприємств України характерним є відносно низький рівень прибутковості, теоретично можуть виникати ситуації, коли розрахований на основі обсягів здійснених витрат на ДіР обсяг дослідницького податкового кредиту буде вищим за чистий прибуток підприємства, або максимальні розміри, на які дозволятиметься зменшення прибутку в разі встановлення меншої за 100 % граничної норми зменшення нарахованого податку на прибуток. Відтак підприємство буде неспроможним максимально викори-

стати весь потенціал механізму дослідницького податкового кредиту. Відповідно, обсяги бюджетних втрат від податкових недонадходжень на практиці будуть меншими, аніж значення, розраховані за формулою (1) без урахування обмеження, визначеного у формулі (2).

Урахування обмеження, встановленого формулою (2), при розрахунку значень втрат державного бюджету можливе шляхом розрахунку значення ДПК_i для кожного i -того підприємства та, відповідно, розрахунку уточненого показника $\sum_i^n \text{ДПК}_i$. Здійснення такого розрахунку потребує відповідного первинного статистичного масиву даних обсягів витрат суб'єктів господарювання на ДіР, та обсягу нарахованого (сплаченого) ними податку на прибуток.

Оскільки одержання статистичних даних щодо обсягів сплаченого чистого прибутку для всіх суб'єктів господарювання, що здійснювали витрати на ДіР, є неможливим, для виконання дослідження і розрахунку недонадходжень державного бюджету нами використано дані Державної служби статистики, щодо обсягу витрат на ДіР та чистого прибутку інноваційно активних підприємств (за кодом ЄДРПОУ). Відповідно до інструкції Державної служби статистики щодо проведення статис-

тичного обстеження інноваційної діяльності промислових підприємств, підприємство, що здійснювало інвестиції, пов'язані з інноваційною діяльністю (у т.ч. у ДіР) відноситься до інноваційно активних. З огляду на зазначене, до категорії інноваційно активних промислових підприємств відноситься практично вся сукупність обстежених промислових підприємств, що здійснювали витрати на ДіР. Водночас з урахуванням того, що частка загального обсягу фінансування наукової і науково-технічної діяльності в Україні, яка припадає на підприємства зазначеної вибірки протягом 2001–2011 рр., складає близько 10 %, автором здійснено припущення, що статистичні властивості цієї вибірки можна екстраполювати на загальну сукупність організацій підприємницького сектору, що здійснювали витрати на ДіР.

Уточнення обсягу видатків державного бюджету в результаті застосування дослідницького податкового кредиту пропонується шляхом визначення для інноваційно активних промислових підприємств коефіцієнту коригування обсягів витрат державного бюджету $K_{кор}$, що розраховується за формулою (3), та наступного коригування на зазначений коефіцієнт прогнозного максимального обсягу наданого дослідницького податкового кредиту організаціям підприємницького сектору, згідно з формулою (4).

$$K_{кор} = \frac{\sum_j^m ДПК_j}{\sum_j^m (Тн * Вкв_j)} \quad (3)$$

$$Втрати бюджету уточнені = K_{кор} * \sum_j^n (Тн * Вкв_j) \quad (4)$$

де $ДПК_j$ – скоригований обсяг дослідницького податкового кредиту для j-того інноваційно активного промислового підприємства, $Тн * Вкв_j$ – максимальний можливий обсяг дослідницького податкового кредиту.

На основі обраного масиву даних нами за допомогою електронних таблиць Microsoft Excel для значень ставки дослідницького податкового кредиту $Тн$ від 10 % до 100 % з кроком у 10 % розраховано прогнозні значення $ДПК_j$ для кожного j-того інноваційно активного промислового підприємства, та відповідно, $\sum_j^m ДПК_j$ та $\sum_j^m (Тн * Вкв_j)$ у 2012 та 2013 роках, а також середнє значення коефіцієнту коригування загальних обсягів витрат державного бюджету $K_{кор}$.

Економічна інтерпретація показника $K_{кор}$ полягає в тому, що він показує, на скільки рівень прибутковості дозволяє підприємству реалізувати потенціал ставки дослідницького податкового кредиту $Тн$. Водночас добуток відповідних значень $K_{кор}$ та $Тн$ дозволяє отримати інший важливий узагальнюючий показник – ефективну ставку дослідницького податкового кредиту $Тн_{еф}$ – показник, що ілюструє максимальну частку від загального обсягу здійснених витрат на ДіР, компенсовану суб'єктами господарювання у вигляді дослідницького податкового кредиту.

На основі обраного масиву даних автором за допомогою електронних таблиць Microsoft Excel для значень ставки дослідницького податкового кредиту $Тн$ від 10 до 100 % з кроком у 10 % розраховано прогнозні значення $ДПК_j$ для кожного j-того інноваційно активного промислового підприємства, та відповідно, $\sum_j^m ДПК_j$ та $\sum_j^m (Тн * Вкв_j)$ у 2005–2011 роках, а також середнє значення коефіцієнту коригування загальних обсягів витрат державного бюджету $K_{кор}$.

Розрахунки показали, що для максимального значення $Тн$ у 100 %, значення $Тн_{еф}$ складає 30,29 %. За умови встановлення значення ставки $Тн$ на рівні 50 %, що на нашу думку є доцільним, оскільки відобразить участь держави як рівноправного співінвестора приватних ДіР та забезпечуватиме таким чином зацікавленість підприємств у цільовому використанні коштів на зазначені цілі, реалізуючи на практиці принцип державно-приватного партнерства у інноваційній сфері, значення $Тн_{еф}$ не перевищуватиме 18,66 %. (рис. 1).

Розрахунок прогнозного значення відношення наданого ДПК до обсягів видатків державного бюджету за допомогою методів найменших квадратів на основі експоненційного згладжування значень обсягів витрат на ДіР організацій підприємницького сектору та видатків державного бюджету скоригованого на розраховане значення ефективної ставки ДПК засвідчило, що за умов збереження чинних тенденцій у наступних роках обсяги недонадходжень державного застосування дослідницького податкового кредиту за ставкою 50 % складатиме 0,12–0,14 % загального обсягу доходів зведеного державного бюджету України.

З огляду на прогнозні показники Державного бюджету України на 2013 р. максимальні втрати державного бюджету за умов застосування дослідницького податкового кредиту за ставкою 50 та з урахуванням розрахованого значення ефективної ставки дослідницького податкового кредиту у 2013 р. можливо очікувати в інтервалі 475–550 млн грн, що відповідатиме зростанню показника наукоємності ВВП на 0,03 відсоткових пункти.

Отже, для цілей розвитку інноваційного підприємництва в Україні доцільно застосовувати дослідницький податковий кредит у вигляді зменшення суми нарахованого податку на прибуток в обсязі, що дорівнює встановленому відсотку від обсягу кваліфікованих витрат суб'єкта господарювання на наукові дослідження та експериментальні розробки в поточному році й не перевищує встановленого відсотка річного оподаткованого прибутку. Застосування дослідницького податкового кредиту не слід розглядати як порушення принципів бухгалтерського обліку – подвійного урахування тих самих витрат. Зазначена пільга стосується витрат на ДіР лише в частині використання обсягу таких витрат, як бази для розрахунку розмірів інвестиційного податкового кредиту – обсягу зменшення оподаткованого доходу суб'єкта господарювання, який здійснював такі інвестиції.

Оскільки мінімально достатній розмір ставки податкової пільги який робитиме її привабливою для суб'єкта господарювання, має бути таким розмір, що забезпечує рівень прибутковості не меншим за рівень прибутковості альтернативних зовнішніх інвестицій суб'єкта господарювання, за можливості альтернативними дозволенними методами мінімізувати податкові зобов'язання в Україні, мінімально допустимий розмір ставки дослідницького податкового кредиту має наближуватись до значення чинної ставки оподаткування прибутку. Запровадження дослідницького податкового кредиту в Україні доцільно здійснювати на основі обсягового, оскільки такий механізм дозволяє забезпечити більш швидке зростання загального рівня приватних витрат на наукові дослідження та експериментальні розробки, а також вимагатиме менших витрат на адміністрування.

Отримані результати дослідження дали базу для подальших розробок рекомендацій щодо покращення механізму державного регулювання інноваційного підприємництва в Україні.

Список використаних джерел

1. Друкер П. Ф. Эффективное управление. Экономические задачи и оптимальные решения / Друкер П. Ф. ; [пер. с англ. М. Котельниковой]. – М. : ФАИР-ПРЕСС, 1998. – 288 с.

2. Жилінська О. І. Теоретичне обґрунтування державного регулювання інноваційної сфери / О. І. Жилінська // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Сер. "Економіка". – 2004. – Вип. 68. – С. 68–74.

3. Жилінська О. Інституційний підхід у дослідженні проблем інноваційного розвитку / О. Жилінська, Д. Коломоєць // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Сер. "Економіка". – 2008. – Вип. 100. – С. 68–70.

4. Шумпетер Й. А. Теория экономического развития. Капитализм, социализм и демократия / Й. А. Шумпетер; [пер. с нем.]. – М.: Эксмо, 2007. – 864 с.

5. Інноваційна та науково-технічна сфера України: Innovations, Science and Technology of Ukraine: [монографія] / Б. В. Гриньов, Д. В. Чеберкус, В. С. Шовкалюк та ін.; [під заг. ред. Б. В. Гриньова]. – К.: НТУУ "КПІ" ВПІ ВПК "ПОЛІТЕХНІКА", 2012. – 84 с.

6. Державна служба статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

Надійшла до редколегії 19.10.12

Д. Чеберкус, канд. экон. наук

Государственное агентство по вопросам науки, инноваций и информатизации, Киев

ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ НАЛОГОВЫЙ КРЕДИТ КАК ИНСТРУМЕНТ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ РАЗВИТИЯ ИННОВАЦИОННОГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА

В статье определена необходимость использования исследовательского налогового кредита как инструмента государственного регулирования инновационного предпринимательства в Украине.

Ключевые слова: исследовательский налоговый кредит, инновация, инновационное предпринимательство.

D. Cheberkus, PhD

State Agency for Science, Innovation and Informatization of Ukraine, Kyiv

RESEARCH TAX CREDIT AS AN INSTRUMENT OF STATE REGULATION OF THE INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP DEVELOPMENT

The paper identifies the need for a research tax credit as an instrument of state regulation of innovative entrepreneurship in Ukraine.

Keywords: research tax credit, innovation, innovative entrepreneurship.

УДК 330.341

Л. Анісімова, канд. фіз.-мат. наук, доц.
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ,

В. Балан, канд. фіз.-мат. наук, доц.
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

СУЧАСНЕ РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ "ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ІННОВАЦІЙ" У КОНТЕКСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯКОСТІ

У статті досліджується сучасне розуміння поняття "організаційних інновацій", характеризуються етапи розвитку менеджменту якості та обґрунтовується необхідність впровадження організаційно-управлінських інновацій у систему менеджменту організацій на прикладі впровадження системи менеджменту якості з метою підвищення ефективності господарської діяльності.

Ключові слова: організація, інновації, організаційні інновації, управлінські інновації, якість, система менеджменту якості, етапи розвитку менеджменту якості.

Інновації стимулюють виробництво товарів із новими або поліпшеними властивостями, сприяють підвищенню якості продукції та послуг, які максимально відповідають вимогам споживачів. У ринковій економіці проблема якості є найважливішим чинником підвищення рівня життя, економічної, соціальної та екологічної безпеки. Якість – комплексне поняття, що характеризує ефективність усіх напрямків діяльності: розробка стратегії, організація виробництва, маркетинг, інноваційна діяльність та ін.

Для розвитку економічних реформ в Україні все більша увага приділяється якості продукції. Нині однією з серйозних проблем для українських підприємств є створення системи якості, що дає змогу забезпечити виробництво конкурентоспроможної продукції. Система якості важлива для укладання угод із іноземними замовниками, для яких обов'язковою умовою є наявність у виробника системи якості й сертифіката на цю систему, виданого авторитетним органом сертифікації. Система якості повинна враховувати особливості підприємства, забезпечувати мінімізацію витрат на розробку продукції та її впровадження. Споживач повинен бути впевненим, що якість продукції буде стабільною.

Питаннями інноваційної діяльності та активності підприємств займалися досить багато закордонних та вітчизняних учених, серед яких Ф. Ніксон, П. Друкер, Б. Твісс, К. Найт, Ф. Валента, В. Василенко, І. Павленко, Л. Федулова, І. Балабанов, С. Ілляшенко, В. Ландик, П. Микитюк, А. Гриньов, Р. Фатхутдинов, Т. Близняк, В. Медінський, О. Жилінська, Д. Черваньов, В. Геєць, Н. Чухрай та ін.

Значний внесок у розвиток теорії управління якістю загалом і систем якості, зокрема, внесли закордонні вчені: Д. Гарвін, Е. Демінг, Дж. Джуран, К. Ісікава, Ф. Кросбі, Т. Пітерс, Г. Тагуті, А. Фейгенбаум, В. Шухарт, Дж. Харрінгтон, К. Рамперсад та ін. Вітчизняний напрямок дослідження проблем якості також досить значний, найбільш відомими є праці Р. Бичківського, А. Глічева, П. Калити, В. Огвоздіна, В. Окрепілова, М. Шаповала.

Метою статті є висвітлення питань сучасного розуміння організаційних інновацій, необхідності впровадження організаційно-управлінських інновацій у систему менеджменту сучасних організацій на прикладі впровадження системи менеджменту якості.

Інновації стають основною рушійною силою підприємств та передумовою їхнього розвитку. Комплексний характер інновацій, їх багатогранність та різноманітність сфер і способів використання породжують різноманітні класифікації, використання яких дає змогу об'єктивніше оцінювати інноваційну діяльність, комплексно визначати результативність і спрямованість інноваційного процесу. Зокрема, за сферами застосування розрізняють такі види інновацій: техніко-технологічна, організаційна, управлінська, економічна, соціальна та юридична [11]. Потребують детального дослідження поняття: "організаційна інновація", "управлінська інновація", "організаційно-управлінська інновація". Поряд із традиційним підходом, коли під інноваціями розумілися тільки технологічні зміни (впровадження нових продуктів, процесів або їх модифікація), все більшого значення